

hvilke i udenrigs Fart, vi have ikke nogen Statistisk over de Sager, vi vide kun, hvor mange Skibe der i det hele gaa. Efter det, jeg har kunnet faa oplyst, antager jeg, vi kunne regne, at der er omtrent 150,000 Tonis Sejlskibe, som altsaa vilde komme til at svare en Afgift af omtrent 50,000 Kr. Der er omtrent 110,000 Tonis Dampskibe, saa at det hele altsaa vil blive en Afgift af 160,000 Kr. Jeg gaar ud fra, at derfra vil der nok gaa en 20,000 Kr. af Skibe, som enten ere oplagte eller gaa i udenrigs Fart, saa jeg antager ikke, der er megen Sandsynlighed for, at Afgiften til Staten vil udgøre noget mere end 140,000 Kr. til at begynde med. Af Statskassen maa der altsaa, i alt Fald i Begyndelsen, heds et Tilskud af 10,000 Kr. om Aaret, et Tilskud, som jeg dog ikke finder, er af saa stor Betydning, at man ikke nok tør paalægge det. Overgangen af den ny Ordning finder jeg ogsaa, sfter paa en saa lempelig og god Maade, at jeg kan slutte mig dertil; navnlig sætter jeg stor Pris paa, at Udenrigsministeriet kan bevare hele det Forhold til Konsularetaten, som det gennem en Række af Aar har haft saa store og saa vigtige Tjenester af, og som Udenrigsministeriet i dette Øjeblik meget nødig vilde opgve.

Jeg har allerede ved en tidligere Lejlighed ytret mig om mit Ønske om paa de store Bladser at faa udsendte Konsuler. Jeg nærer den Overbevisning, at det er den rette Vej at gaa; det er den naturlige Vej at gaa frem ad, og det er den Vej, som jo saa godt som alle andre Lande forend os have betraadt. Jeg kan altsaa i Henhold dertil modtage Flertallets Forslag, saaledes som det foreligger her.

Ligesom det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Blubme) skal jeg ytre mig om et enkelt Punkt, hvori han har fraveget det øvrige Flertal. Jeg skal da gøre opmærksom paa, at det er i alt Fald et mindre helbigt Eksempel, det ærede Medlem har valgt at henvise til, idet det ærede Medlem sagde, at vi kunde lære af Norge og Sverige, der i Konstantinopel have koncentreret Legationen og Generalkonsulatet paa samme Haand. Det er saa meget uheldigere at sige, at vi skulle tage Lære deraf, som denne Lære allerede er tagen, idet den norsk-svenske Gesandt og Generalkonsul i Konstantinopel ogsaa er dansk Gesandt i Konstantinopel og tillige dansk Generalkonsul paa samme Sted, saa det har allerede fundet Sted. Det glæder mig altsaa, at det ærede Medlem der paa Forhaand har anerkendt noget, som allerede for mange Aar siden har fundet Sted fra det danske Udenrigs-

ministeriums Side. Men ikke alene det, ogsaa paa et andet Sted er et saadant Forhold jo for lang Tid siden ordnet, idet den danske Gesandt i de nordamerikanske Fristater foruden at være Gesandt ogsaa er Generalkonsul, har hele Konsulatvæsenet i de forenede Stater under sig. Denne Ordning er altsaa allerede paabegyndt, og jeg anerkender dens Berettigelse paa en Række Steder, jeg tror ganske sikkert, at den mange Steder vilde være gavnlig, og jeg skulde ønske at fortsætte den; men noget andet er, at jeg helstent maa modsætte mig at faa det fastslaaet i en saadan Form, som det ærede Medlem har ønsket, idet han mente, at det ligefrem skulde sættes ind i denne Kamme, at Legationssekretærerne skulde virke som Generalkonsuler. Jeg vil i begge de to Administrationsgrenes Interesse modsætte mig det, ti jeg er ganske overbevist om, at det vilde være til Skade for begge Parter. Jeg er ganske overbevist om, at derved vilde en hel Mængde Generalkonsulater ikke blive bestyrede saa godt, som de vilde blive det, naar det er specielt købmandsuddannede Folk, som komme dertil. Og paa den anden Side vilde man jo vist ikke kunne undgaa oftere at tage Folk, som ikke ere merkantilt uddannede, til Legationssekretærer. Jeg tror, at denne Sammenblanding af disse to forskellige Karrierer ikke vilde være til Gavn for nogen af Parterne.

Lige over for det ærede Mindretal, det ærede Medlem fra Trøskøbing (Frederiksen) og det ærede Medlem fra Hjørring Amts 1ste Valgkreds (S. Madsen), skal jeg gøre den Bemærkning, at jeg ikke kan modtage en hyderligere Medgang i den nuværende Konsulatafgift. Der vil efter min Mening allerede efter Flertallets Forslag være en Medgang for Statskassen af henimod 10,000 Kr., men hvis de Herrer's Forslag blev vedtaget, vilde Resultatet være, at Statskassen vilde komme til at bidrage til denne Ordning et aarligt Beløb af omtrent 40—50,000 Kr. Henset til de meget store Øre, som der allerede i de senere Aar er bragt Skibsfarten, forekommer det mig, at det er et for stort Forlangende at komme med i dette Øjeblik. Jeg ser ikke rettere end, at det naturlige er at blive staaende paa samme Maade, som Flertallet foreslaar det, ved den nuværende Sum, saaledes at man vel omordner Beløbet, bringer det ind paa en anden Maade, men at man ikke behyrder Statskassen, i dette Øjeblik i alt Fald, med større Udgifter til denne Sags Gennemførelse. Det ærede Mindretal har jo dog kun fremsat dette som sin mindre Betænkelighed ved Hovedforslaget. Det væsentlige er, at Mindre-